

1. **בראשית פרק א** (א) בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹקִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ: (ב) וְהָאָרֶץ הָיְתָה תֵהוֹ וּבְהוֹ וְחֹשֶׁךְ עַל פְּנֵי תְהוֹם וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל פְּנֵי הַמַּיִם:....
 2. **בראשית פרק ז** (יא) בְּשֵׁנַת שָׁשׁ מֵאוֹת שָׁנָה לַחַיִּי נֹחַ בְּחֹדֶשׁ הַשָּׁנִי בְּשִׁבְעָה עָשָׂר יוֹם לַחֲדָשׁ בַּיּוֹם הַזֶּה נִבְקְעוּ כָּל מַעֲיֵנֹת תְהוֹם רַבָּה וְאַרְבַּת הַשָּׁמַיִם נִפְתְּחוּ:
 3. **בראשית פרק מט** (כב) בֶּן פָּרֶת יוֹסֵף בֶּן פָּרֶת עָלִי עַיִן בְּנוֹת צַעֲדָה עָלַי שׁוּר:...(כה) מֵאֵל אַבְיָךְ וַיַּעֲרַךְ וְאֶת שְׂדֵי וַיְבָרְכֵךְ בְּרַכַּת שָׁמַיִם מֵעַל בְּרַכַּת תְהוֹם רַבְצַת תַּחַת בְּרַכַּת שְׂדֵיִם וְרַחֵם:
 4. **דברים פרק לג** (יג) וַיְלוֹסֶף אֶמֶר מִבְּרַכַּת ה' אֲרָצוֹ מִמְּגֵד שְׁמַיִם מִטֵּל וּמִתְהוֹם רַבְצַת תַּחַת:
 5. **רד"ק בראשית פרשת ויחי פרק מט פסוק כה** ברכות תהום רובצת תחת, וכן אמר משה "מבורכת ה' ארצו ממגד שמים מטל ומתהום רובצת תחת". ואמר על המים שהם בבטן הארץ כאלו הם רובצים עד בא עתם ויצאו, או על ידי אדם או על ידי מטר השמים, שארצו תהיה מלוחלחת מהמים שתחת הארץ עד שלא תהיה יבשת לאחד מן העשבים והעצים שיצמחו בה אפילו בעת שלא ירד הגשם:
 6. **תהלים פרק קד** (ה) יֹסֵד אָרֶץ עַל מְכוּנֶיהָ בַּל תִּמּוּט עוֹלָם וָעֶד: (ו) תְהוֹם כָּלבוּשׁ כְּסִיתוֹ עַל הַרִים וַעֲמָדוֹ מַיִם:
 7. **סוכה מט**. אָמַר רַבָּה בַר בַּר חֲנָה אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן שִׁיתִין מִשְׁשַׁת יָמֵי בְרֵאשִׁית נִבְרָאוּ שְׁנָאֲמַר חֲמוּקֵי יְרֵכֶיךָ כְּמוֹ חֲלָאִים מַעֲשֶׂה יְדֵי אָמֵן חֲמוּקֵי יְרֵכֶיךָ אֵלּוּ הַשִּׁיתִין כְּמוֹ חֲלָאִים שְׁמַחֲלִילִין וַיִּוְרְדִין עַד הַתְהוֹם מַעֲשֶׂה יְדֵי אָמֵן זוֹ מַעֲשֶׂה יְדֵי אוּמְנוֹתוֹ שֶׁל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא תָנָא דְבֵי רַבִּי יִשְׁמַעְאֵל בְּרֵאשִׁית אֵל תִּיקְרֵי בְרֵאשִׁית אֵלָא בְרָא שִׁית תַּנְיָא רַבִּי יוֹסִי אוֹמַר שִׁיתִין מַחֲלִילִין וַיִּוְרְדִין עַד תְהוֹם שְׁנָאֲמַר אֲשִׁירָה נָא לַיְדִידֵי שִׁירַת דְּוִדִי לְכַרְמוֹ כָּרֵם הָיָה לַיְדִידֵי בְקָרְן בֶּן שָׁמֹן וַיַּעֲזָקֵהוּ וַיִּסְקֵלֵהוּ וַיִּטְעֵהוּ שׁוֹרֵק וַיִּבֶן מִגְדָּל בְּתוֹכוֹ וְגַם יִקְבַּ חֲצַב בּוֹ וַיִּטְעֵהוּ שׁוֹרֵק זֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וַיִּבֶן מִגְדָּל בְּתוֹכוֹ זֶה מִזְבֵּחַ וְגַם יִקְבַּ חֲצַב בּוֹ אֵלּוּ הַשִּׁיתִין
 8. **שמואל ב פרק ז** (א) וַיְהִי כִּי יָשַׁב הַמֶּלֶךְ בְּבֵיתוֹ וְהָ הַנִּיחַ לוֹ מִסְבִּיב מִכָּל אִיְבּוֹ: (ב) וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֵל נֶתֶן הַנְּבִיא רְאָה נָא אֲנֹכִי יוֹשֵׁב בְּבֵית אַרְזִים וְאַרְוֹן הָאֱלֹהִים יוֹשֵׁב בְּתוֹךְ הַיְרִיעָה: (ג) וַיֹּאמֶר נֶתֶן אֵל הַמֶּלֶךְ כָּל אֲשֶׁר בַּלְבָּבָךְ לֵךְ עֲשֵׂה כִּי ה' עִמָּךְ: (ד) וַיְהִי בַלְיָלָה הַהוּא וַיְהִי דְבַר ה' אֵל נֶתֶן לְאַמְרָא... (יב) כִּי יִמְלֹאוּ יְמֵיךָ וְשִׁכַבְתָּ אֶת אֲבֹתֶיךָ וְהִקִּימְתִי אֶת זַרְעֶךָ אַחֲרָיִךְ אֲשֶׁר יֵצֵא מִמֶּעֶיךָ וְהִכִּינְתִי אֶת מַמְלַכְתּוֹ: (יג) הוּא יִבְנֶה בֵּית לְשָׁמַי וְכִנְנְתִי אֶת כְּסֵא מַמְלַכְתּוֹ עַד עוֹלָם:
 9. **דברי הימים א פרק כב** (ז) וַיֹּאמֶר דָּוִד לְשִׁלְמָה בְּנוֹ בְנֵי אֲנִי הֲיֵה עִם לִבִּי לְבָנוֹת בֵּית לְשָׁם ה' אֱלֹקֵי: (ח) וַיְהִי עָלַי דְבַר ה' לֵאמֹר דָּם לְרַב שִׁפְכָת וּמִלְחָמוֹת גְּדוֹלוֹת עָשִׂיתָ לֹא תִבְנֶה בֵּית לְשָׁמַי כִּי דָמַיִם רַבִּים שִׁפַּכְתָּ אַרְצָה לְפָנָי: (ט) הִנֵּה בֶן נוֹלָד לָךְ הוּא יִהְיֶה אִישׁ מְנוּחָה וְהִנְחֹתִי לוֹ מִכָּל אוֹיְבָיו מִסְבִּיב כִּי שִׁלְמָה יְהִי שְׁמוֹ וְשָׁלוֹם וְשָׁקֵט אֶתֵּן עָלָיו יִשְׂרָאֵל בְּיָמָיו: (י) הוּא יִבְנֶה בֵּית לְשָׁמַי וְהוּא יִהְיֶה לִי לְבָן וְאֲנִי לוֹ לְאָב וְהִכִּינְתִי כְּסֵא מַלְכוּתוֹ עַל יִשְׂרָאֵל עַד עוֹלָם: (יא) עֲתָה בְנֵי יְהִי ה' עִמָּךְ וְהִצַּלְתָּ וּבְנִיתָ בֵּית ה' אֱלֹהֶיךָ כְּאֲשֶׁר דָּבַר עָלֶיךָ:
 10. **סוכה נג**. חמש עשרה מעלות:
- אמר ליה רב חסדא להווא מדרבנן דהוי קמסדר אגדתא קמיה א"ל שמיע לך הני חמש עשרה מעלות כנגד מי אמרם דוד א"ל הכי אמר רבי יוחנן בשעה שכרה דוד שיתין קפא תהומא ובעי למשטפא עלמא אמר דוד חמש עשרה מעלות והורידן אי הכי חמש עשרה מעלות יורדות מיבעי ליה אמר ליה הואיל ואדכרתן (מלתא) הכי אתמר בשעה שכרה דוד שיתין קפא תהומא ובעא למשטפא עלמא אמר דוד מי איכא דידע אי שרי למכתב שם
- אחספא ונשדיה בתהומא ומנח ליכא דקאמר ליה מידי אמר דוד כל דידע למימר ואינו אומר יחנק בגרונו נשא אחיתופל ק"ו בעצמו ומה לעשות שלום בין איש לאשתו אמרה תורה שמי שנכתב בקדושה ימחה על המים לעשות שלום לכל העולם כולו על אחת כמה וכמה אמר ליה שרי כתב שם אחספא ושדי לתהומא ונחית תהומא שיתסר אלפי גרמידי כי חזי דנחית טובא אמר כמה דמידלי טפי מירטב עלמא אמר חמש עשרה מעלות ואסקיה חמיסר אלפי גרמידי ואוקמיה באלפי גרמידי אמר עולא ש"מ סומכא דארעא אלפי גרמידי והא חזינן דכרינן פורתא ונפקי מיא אמר רב משרשיא ההוא מסולמא דפרת:

11. תלמוד ירושלמי סנהדרין פרק י בשעה שבא דוד לחפור תימליוסים של בית המקדש חפר חמש עשר מאוין דאמין ולא אשכח תהומא ובסופא אשכח חד עציץ ובעא מירמיתיה. א"ל לית את יכיל א"ל למה א"ל דנא הכא כביש על תהומא. א"ל ומן אימת את הכא א"ל מן שעתא דאשמע רחמנא קליה בסיני [שמות כ ב] אנכי ה' אלהיך רעדת ארעא ושקיעת ואנא יהיב הכא כביש על תהומא אף על גב כן לא שמע ליה כיון דרימיה סליק תהומא ובעא מטפא עלמא. והוה אחיתופל קאים תמן אמר כדין דוד מתחנק ואנא מליך. אמר דוד מאן דחכם דידיע מקימתיה ולא מקים ליה ייא סופיה מתחנק. אמר מה דאמר ואוקמיה התחיל דוד אומר שירה [תהילים קכ א] שיר המעלות שיר למאה עולות על כל מאה אמה היה אומר שירה אף על גב כן הוה סופה מתחנקה.

12. תהלים קכד א שיר המעלות, לדוד: לוֹלִי ה', שְׁהִיָּה לְנוּ - יֵאמֶר-נָא, יִשְׂרָאֵל. ב. לוֹלִי ה', שְׁהִיָּה לְנוּ-בְקוּם עֲלֵינוּ אָדָם. ג. אָזִי, חַיִּים בְּלַעֲוֹנוּ - בְּחַרֹּת אָפָם בְּנוּ. ד. אָזִי, הַמַּיִם שִׁטְפוּנוּ - נַחֲלָה, עֶבֶר עַל-נַפְשֵׁנוּ. ה. אָזִי, עֶבֶר עַל-נַפְשֵׁנוּ - הַמַּיִם, הַזֵּידוֹנִים. ו. בְּרוּךְ ה' - שְׁלֹא נִתְּנָנוּ טָרֶף, לְשִׁנְיָהֶם. ז. נַפְשֵׁנוּ כַּצֹּפּוֹר נִמְלָטָה, מִפַּח יוֹקְשִׁים: הַפַּח נִשְׁבֵּר, וְאִנְחָנוּ נִמְלָטָנוּ. ח. עֲזָרְנוּ, בְּשֵׁם ה' - עֲשֵׂה, שְׂמִים וְאַרְצַךְ

13. תהילים קכב א שיר המעלות לדוד שמחתי באמרים לי בית ה' נלך. ב. עמדות היו רגלינו בשעריך ירושלים. ג. ירושלים הבנויה כעיר שחברה לה יחד. ד. ששם עלו שבטים שבטי יה עדות לישראל להדות לשם ה'. ה. כי שמה ישבו כסאות למשפט כסאות לבית דוד. ו. שאלו שלום ירושלים ישליו אהביך. ז. יהי שלום בחילך שלוח בארמנותיך. ח. למען אחי ורעי אדברה נא שלום בך. ט. למען בית ה' אלהינו אבקשה טוב לך

14. מכות י. אמר ר' יהושע בן לוי: מאי דכתיב "שיר המעלות לדוד, שמחתי באומרים לי בית ה' נלך"? אמר דוד לפני הקדוש ברוך הוא: רבוננו של עולם, שמעתי בני אדם שהיו אומרים, מתי ימות זקן זה, ויבא שלמה בנו ויבנה בית הבחירה ונעלה לרגל, ושמחתי:

15. שבת ל. דאמר רב יהודה אמר רב: מאי דכתיב עשה עמי אות לטובה ויראו שנאי ויבושו - אמר דוד לפני הקדוש ברוך הוא: רבוננו של עולם, מחול לי על אותו עון! אמר לו: מחול לך. אמר לו: עשה עמי אות בחיי! אמר לו: בחייך איני מודיע, בחיי שלמה בנך אני מודיע. כשבנה שלמה את בית המקדש ביקש להכניס ארון לבית קדשי הקדשים, דבקו שערים זה בזה. אמר שלמה עשרים וארבעה רננות ולא נענה. פתח ואמר: שאו שערים ראשיכם והנשאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד, רהטו בתריה למיבלעיה, אמרו: מי הוא זה מלך הכבוד? אמר להו: ה' עזוז וגבור. חזר ואמר: שאו שערים ראשיכם ושאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד. מי הוא זה מלך הכבוד ה' צבאות הוא מלך הכבוד סלה ולא נענה. כיון שאמר ה' אלהים אל תשב פני משיחך זכרה לחסדי דוד עבדך - מיד נענה. באותה שעה נהפכו פני כל שונאי דוד כשולי קדירה, וידעו כל העם וכל ישראל שמחל לו הקדוש ברוך הוא על אותו עון.